

Rijden Door De Nacht

BLØF

We rijden door de nacht,
Het licht schijnt voor ons uit
Het ronken van de motor is
Meer stilte dan geluid
Ik voel alleen de adem van
De vrienden om me heen
Die warm langs mijn gezicht strijkt,
En ik zie ze één voor één

Iemand neuriet, iemand rookt
Iemand slaapt en wordt weer wakker
En zegt iets tegen mij
Ik schrik op uit mijn gedachten:

Dat niets zo mooi en eenzaam is
Als rijden door de nacht
Dat eindeloos en vredig is
Terwijl je op me wacht

Nu gevoelens en gedachten één zijn
(Eén gevoel, één gedachte)
Zijn we nietig en reusachtig,
Even groot als even klein
Dat ik honger heb en moe ben,
En dat dat nooit meer overgaat
En dat het ook niet erg is,
Dat maakt het juist de moeite waard

Iemand neuriet, iemand rookt
Iemand slaapt en wordt weer wakker
En zegt iets tegen mij
Ik schrik op uit mijn gedachten:

Dat niets zo mooi en eenzaam is
Als rijden door de nacht
Dat eindeloos en vredig is
Terwijl je op me wacht

Dat niets zo mooi en eenzaam is
Als rijden door de nacht
Dat eindeloos en vredig is
Terwijl je op me wacht